

אוֹף הַכִּי בְּהָאֵי יוֹמָא, דְּלִטּוֹרָא זָמִינָן לֹאֶלְלָא אֲרַעָא,
וּבְעִיבָּא לְשָׁדָרָא לְקַבְּלִיה בְּמַה דִּתְעַסְּק (בגונא דיליה),
וּבָעוֹד דָּאִיהוּ אֲשַׁתְּדָל בַּיּוֹם, שְׁבִיק לֹזָן לִישְׁרָאֵל. וּמְתֻלָּא
אָמָרִי לְזָלוֹזָלָא דְּבִי מַלְפָא, הַבְּלִיה זָעִיר חַמְרָא, וַיְשַׁבְּחָה
קְמִי מַלְפָא. וְאֵי לֹאֵו יִמְאָא לְמַלְפָא מַלְהָ בִּשְׁא. לְזָמְנִין
בְּטַלְיַין לָהּ לְהַהְיָה מַלְהָ, עַלְאֵי דְּבִי מַלְפָא, וְמַלְפָא עַבִּיד
דִּינָא בְּגִינִּיה.

רַבִּי (דף ק"ב ע"א) יִצְחָק אָמָר, לְשָׁטִיא דְּקָאִים קְמִי מַלְפָא, הַבְּלִיה
לְהַהְיָה חַמְרָא, וְלִבְתָּר אִימָא לִיה, וְאַחֲזָיו לִיה, כָּל אַיִנּוֹן
טָעוֹן דַּעֲבַדָּת, וְכָל אַיִנּוֹן בִּישְׁין, וְהוּא יִיתֵּי וַיְשַׁבְּחָה,
וַיִּמְאָד לֹא יִשְׂתַּכְחָה בְּעַלְמָא כּוֹתָה. אוֹף הַכָּא, הָא קָאִים
דְּלִטּוֹרָא תְּדִיר קְמִי מַלְפָא, יִשְׁرָאֵל יִהְבִּין לְהַהְיָה הָא דָוּרָן,
וּבְהָאֵי דָוּרָן פְּתָקָא, לְכָל בִּישְׁין, וְלִכְלָל טָעוֹן, וְלִכְלָל
חוּבִּין דַּעֲבָדוּ יִשְׁרָאֵל, וְהוּא אָתֵי וַיְשַׁבְּחָה לְהֹו לִישְׁרָאֵל,
וְאַתְּעַבֵּיד סְגִיגָּרָא עַלְיָהוּ, וּקוֹדֵשָׁא בָּרֵיךְ הוּא אָהָדר
כָּל לְרִישָׁא דְּבִישָׁי דַּעֲמִיה, בָּגִין דְּכַתִּיב, (משל כי)
גְּחִילִים אַתָּה חֹתָה עַל רָאשֶׁךָ.

אָמָר רַבִּי יוֹסֵי, וּוְיַי לֹזָן לְעַמָּא דַעֲשָׂו, בְּשַׁעַתָּא דְהָאֵי
שְׁעִיר מִשְׁדָרִי לְהַהְנוּא דְּלִטּוֹרָא מִמְנָא דְעַלְיָהוּ,
דְּבִגְיִינִיה אָתֵי לַשְׁבָּחָא לֹזָן לִישְׁרָאֵל, וּקוֹדֵשָׁא בָּרֵיךְ הוּא
אָהָדר כָּל אַיִנּוֹן חוּבִּין לְרִישָׁא דַּעֲמִיה, בָּגִין דְּכַתִּיב, (תהלים

כא) דובר שקרים לא יכוון לנגד עיניו. אמר רבי יהודה,
אל מליל הוו ידען אומנות העולם מהאי שעיר, לא שבקין
לון לישראל, יומא חד בעלמא.

תא חזי, כל ההוא יומא משתהיל אליו בהhoa שעיר,
ובגין לכך קודשא בריך הוא מכפר להו לישראל,
ודכי לון מכלא, ולא אשתחח קטגוריא קמיה. לבתר,
הוא אתי ומשבח להו לישראל. וכדין שאיל לייה, כמה
דעת אמר, ויאמר יי' אל השטן מאין תבא, אתי ב
בתושבחת יהו דישראל, וקטיגורא אתעביד סיגורא
ואזיל לייה.

כדין קודשא בריך הוא אמר לשבעין שריין דסחרין
כוֹרְסִיָּא, חמיתון האי דלטרא, הייך קאים על
בני תדר, (אסתבטמו) הא שעירא חדא דاشתחח (ס"א אשתר)
גביה, בפתחא דכל חובייה וכל טעותיה, וכל מה
דחוו וחבו קמאי, והוא קביל לון. כדין אסתבטמו כליהו,
דייהדרון איונן חוביין על עמייה.

רבי אבא אמר, כל איונן חוביין וחטאין מתהבקין ביה,
כמה דכתיב, (מיכה ז) ותשליך במצולות ים כל
חטאיהם. לבתר, כליהו מתהדרן ברישיהון דעמייה, חדא
הוא דכתיב, (ויקרא טז) ונשא השער עליו את כל עונותם
אל ארץ גורה. באי יומא מתעטר בהנא בעטרין

על אין, והוא קאים בין עליי ותתאי, ומכפר עליה ועל ביתה, ועל כהני, ועל מקדשא, ועל ישראל כלו.

ת Ана, בשעתה דעאל בדמא דבר, מכין ברישא דמימונתא, ואדי באצבעיה, כמה הכתיב, והזהו אותו על הכפרת ולפניהם הכפרת והיה עביד. בסים בקפטא (ס"א בקפטא) דאצבעא, ואדי במצליה, בטיפין דאצבעא, ליטרי קפתורא (ס"א קטוערא) (ס"א בפורה), אדי ואתפין, ושاري לממי אחית, אחית ואחת. אחית בלחוודה, אחית (תיקון פ"ב ע"א, רעה מהימנה ק"ח ע"ב) דכליל כלל, אחית שבחה כלל, אחית דכליא אהדרן לקבלת, אחית רישא כלל. לברור אחית ואחת, דאיינון שריין פחדא, ברעותא באחותה, ולא מתרשן לעלמיין.

בתר דמطا להאי ואחת, דהיא אימא כלל. מכאן שاري לממי בזוגא, וממי ואמר, אחית ושתיים. אחית ושלש. אחית וארבע. אחית וחמש. אחית ושמש. אחית ושבע. בגין לאMSCא ולגגדא להאי אחית, דהיא אימא (ימא) עליה, בדרכין ידיען, לכתרא (ס"א לנ Hera לאיימה) דאיימה תפאה. ולאMSCא בהרין עמייקין מאטראיהו לבגש תפה. ועל דא, יומא דא תריין בהורין בהרין פחדא, אימא עליה נהרא לאימה תפאה. ועל דא כתיב יומם הפורים, כמה דאתמר.

אמר רבי יצחק קפטרא חדא קשira ברגלי דכהנא, בשעתה דהוה עאל, דאי ימות התם, יפקוחו מלבר. ובמה ידע. בההוא זהוריתא ATIYIDU ואשתמודע, פד לא יהפּך גווני. בהיא שעתה אשתחודע, דכהנא אשתחה לגו בחתאה. וαι יפוק בשלם, בזהוריתא ATIYIDU ואשתמודע, דיהפּך גווני לחור. כדיין חדותא היא בעלאי ותתאי. וαι לאו בלהו אשתחה בצערא, והו ידע כלל, שלא אתה קבלו צלותהון.

אמר רבי יהודה, פיוון דהוה עאל, וטמיטם עינוי שלא לאסתכלא במא שלא אצטירה, והוה שמע קל גדיי כרוביא מזמרי ומשבח. היה ידע פהנא, שלא היה בחדרה, ויפוק בשלם. עם כל דא בצלותיה היה ידע, דמלין נפקין בחדרותא, ומתקבלן ומתרבען (דף ק"ב ע"ב) בדקא יאות, וכדיין חדותא היא בעלאי ותתאי.

רבי אלעזר שאל לרבי שמעון אבוי, אמר ליה, הא יומא אמא הוא בהאי אתר תל, ולא בדרכא אחרת, דיאות הוא לממי בדרכא דמלפה שארי, יתר מפלא. אמר ליה רבי שמעון, אלעזר בר, הב כי הוא ודא, יאות שאלת.

תא חזי, מלפה קדיישא, שביק היכליה וביתה בידא

דְמַטְרוֹגִיתָא, וְשַׁבָּק לְבָנָיו עַמָּה, בְּגַין לְדִבָּרָא לוֹן,
וְלֹאַלְקָאָה לוֹן, וְלֹמְשָׁרִי בְּגֻווֵּיהָן. דָּאי זֶפָּאָן מַטְרוֹגִיתָא
עֲלָת בְּחִדּוֹתָא בִּקְרָא לְגַבִּי מַלְכָּא. וְאֵי לֹא זֶפָּאָן, הִיא
וְאִינּוֹן, אַתְּהָדָרוּ בְּגַלוֹתָא. וְהָא אָזְקִימָנָא, פְּמָה דְכַתִּיב,
(משליל יט) מַשְׁדָּד אָבָּי בְּרִיחָ אָם. וְכַתִּיב, (ישעה נ) וּבְפִשְׁעֵיכֶם
שְׁלָחָה אָמָּכָם.

וְעַל דָּא אֵית יוֹמָא חַד בְּשַׁתָּא, לְאַשְׁגַּחָא בָּהָו, וְלֹעִינָּא
בָּהָו. וּכְדָא אַזְדָּמָן הָאֵי יוֹמָא, אִימָא עַלְאָה דְכָל חִירְוָא
בִּידָהָא, אַזְדָּמָן לְקַבְּלִיהָ, לְאַסְטְּכָלָא בָּהָו בִּישָׂרָאֵל.
וּיְשָׂרָאֵל אַזְדָּרוֹ בָּהָאֵי יוֹמָא, בְּכָמָה פּוֹלְחָנִין, בְּכָמָה
צָלּוֹתִין, בְּכָמָה עֲנוֹיִין, כָּלָהו בְּזָכוֹתָא. כְּדַיְן אַזְדָּמָן לְהָו
חִירְוָא, מְאַתָּר דְכָל חִירְוָא בִּידָהָא דְמַטְרוֹגִיתָא. בְּנֵי מַלְכָּא
בִּנְהָא, דְאַתְּפָקְדָו בִּידָהָא, כָּלָהו זֶפָּאָן, כָּלָהו בְּלָא
חַטָּאוֹן, בְּלָא חֹבִין, כְּדַיְן אַזְדָּוָגָת (ס"א וּכְדָא אַזְדָּמָן הָאֵי יוֹמָא וּיְשָׂרָאֵל
אַזְדָּמָנוּ בָּהָאֵי יוֹמָא בְּכָמָה פּוֹלְחָנִין בְּכָמָה צָלּוֹתִין בְּכָמָה עֲנוֹיִין בְּלָהו בְּזָכוֹתָא בְּדַיְן אִימָא
עַלְאָה דְכָל חִירְוָא בִּידָהָא אַזְדָּמָנָת לְקַבְּלָא לְאַסְטְּכָלָא בָּהָו בִּישָׂרָאֵל וְחוּמָאת בְּנֵי מַלְכָּא בִּנְהָא
(נ"א ברהא) דְאַתְּפָקְדָו בִּידָהָא דְמַטְרוֹגִיתָא בָּלָהו זֶפָּאָן בָּלָהו חֹבִין בְּדַיְן אַזְמִינָת
לְהָוֹ חִירְוָא מְאַתָּר דְכָל חִירְוָא בִּידָהָא דְמַטְרוֹגִיתָא בְּדַיְן זֶפָּאָן
בִּנְהִירְוָא, בְּחִדּוֹתָה, בְּשִׁלְמָו, בְּרַעֲוָתָה. דָהָא רַבִּיאת בְּנֵין
לְמַלְכָּא עַלְאָה כְּדַקָּא יָאֹות.

וּכְדָהָא יְהָא לֹא אַשְׁתְּכָחוּ כְּדַקָּא יָאֹות, וְוַיְיָ לֹן, וְוַיְיָ
לְשִׁלְוחֵיהָן, וְוַיְיָ דָהָא מַטְרוֹגִיתָא אַתְּרַחְקָת מַן

מלכָא, וְאִמָא עַלְאהֶ אֲסְתָלָקָת, וְלֹא נִפְיק מִנְהָ חִירּוֹ
לְעַלְמִין. זֶכְאֵין אִיבְנוֹ יִשְׂרָאֵל, דְקוֹדֶשָא בְרִיךְ הוּא אֹלֵיף
לוֹן אָוֹרְחוֹי, בְגִין לְאַשְׁתָזְבָא מִן דִינָא, וַיִּשְׂתַחַוּן זֶכְאֵין
קְמִיה. הַדָא הוּא דְכִתְיב, (וַיַּקְרֵא טז) פִי בַיּוֹם הַזֶה יִכְפֶר
עַלְיכֶם לְטַהַר אַתֶּכֶם. וְכִתְיב, (וַיּוֹקַל לו) וַיָּרַקְתִי עַלְיכֶם מִים
טְהֹרִים וְטְהָרָתֶם מִכָּל טְמָאותֶיכֶם וְגו'.

(וַיַּקְרֵא כ"ג) וּבְחַמְשָׁה עָשָׂר יוֹם לְחַדְשַׁ הַשְׁבִיעִי וְגו'. רַבִי יוֹסֵי
שָׁאל לִרְבִי אָבָא, אָמַר לִיה, הַנִי חַמְשָׁה עָשָׂר יוֹם,
מַאי קָא מִירִי. אָמַר לִיה, וְדָא רָזָא יָקִירָא הוּא. תָא חִזּוּ,
בֵין לְעַילָא בֵין לְתַתָא, כָל חֵד וְחֵד, בָּאֲרָחִיה נְטָלָא.
וּבָאֲרָחִיה יִתְבָא, וּבָאֲרָחִיה אֲתַעַר וְעַבֵיד מַאי דְעַבֵיד.
הָאֵי עַשּׂוֹר מִכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אִיבְנוֹ. וַיּוֹמָא עַשְׂרָאָה,
בְעַשְׂרָאָה קִיִימָא. וְעַל דָא (שְׁמוֹת יב) בְעַשְׂוֹר לְחַדְשַׁ הַזֶה
וַיַּקְחַו לָהֶם אִישׁ שָׁה לְבִית וְגו'. וְהָאֵי יוֹמָא, הוּא דִילָה.
וְחַמְשָׁה יוֹמִין אַחֲרַבְנִין, דְמַלְכָא הוּא. הַהּוּא יוֹמָא דָאָתִי
עַלָה. דָהָא חַמְשָׁה, בֵיה יִתְבִ מַלְכָא, בְכּוֹרֶסִיָא. וּבְכָל
אַתְרֵ בְעַשְׂוֹר, דְמַטְרוֹגִינִיתָא הוּא. חַמְשָׁה עַלְיִיהוֹ, דְמַלְכָא
הָוּא (ס"א הָהּוּא יוֹמָא דָעַלה בְגִין דְדָרְגָא חַמְשָׁה בֵיה יִתְבִ מַלְכָא בְכּוֹרֶסִיָא, וּבְכָל אַתְרֵ
וּכו'). הָהּוּא יוֹמָא דָאָתִי עַלָה דָהָא חַמְשָׁה בֵיה, יִתְבִ מַלְכָא
מַלְכָא בְתְרֻעָא.

וּבְכָל אַתְרֵ בְעַשְׂוֹר דְמַטְרוֹגִינִיתָא הוּא, חַמְשָׁה עַלְיִיהוֹ,

דמלָפָא הוּא. הַהוּא יוֹמָא דָאָתִי עַלְהָ. בְּגִין כֵּךְ חַמְשָׁה יוֹמָין מִירָחָא, לְאוֹרִיְתָא. וְאֵי תִּימָא שְׂבִיעָה, בְּזַמְנָא דְּתַרְיָן אֲבָהָן מִשְׂתְּפָחִי בֵּיה, דָהָא מַלְפָא בְּהָו, וְכַדֵּין מַתְעַטֶּר בְּכָלָא. וְחַד מַלְהָ, שְׂבִיעָה וְחַמְשָׁה.

תָּא חַזִּי, חַמְשָׁה דִּילִיה הוּא וְדָאִי, כִּמָּה דְּאַתְמָר, וְכַדֵּין נְהִיר אֲבָא לְאִימָא, וְאַתְגָּהִירוּ מִנָּה חַמְשִׁין תְּרֻעִין לְאַנְהָרָא לְחַמְשָׁה. וְאֵי תִּימָא שְׂבִיעָה, בְּגִין דַּמְלָפָא בְּשַׁלִּימִי דְּאַבָּהָן, וְעַטְרָה יִרְיתָ מִשְׂבִּיעָה, כִּמָּה דְּכַתִּיב,
(שיר השירים ג) צָאִינָה וּרְאִינָה בְּגָנוֹת צִיּוֹן. וְעַל דָא בְּשְׂבִיעָה הוּא יוֹמָא דְּמַעַטָּרָא מַלְכָא בְּעַטְרוֹי, וְכַדֵּין יִרְיתָ מַלְכָא לְאֲבָא וְאִימָא, דְּמַזְדוֹגִין פְּחַדָּא. וְעַל דָא כֵּלָא בְּחַד תְּלִיָּא.

(ויקרא כ"ג) וּבְחַמְשָׁה עַשֶּׂר יוֹם, רַבִּי יְהוֹדָה פָּתָח, (במדבר כא) וַיִּשְׁמַע הַכֹּנְעָנִי מֶלֶךְ עַרְדָּן. תְּגִיבָּן, ג' מִתְבָּן עַלְאַיִן, אַזְדְּמָנוֹ לְהֹו לִישְׁרָאֵל, עַל יְדֵי תְּלַתָּא אֲחִין: מָשָׁה, אַהֲרֹן, וּמְרִים. מִן, בְּזָכוֹת מָשָׁה. עֲנָגִי כְּבָוד, בְּזָכוֹת אַהֲרֹן. בָּאָר, בְּזָכוֹת מְרִים. וּכְלֹהוּ אֲחִידָן לְעַילָּא. מִן בְּזָכוֹת מָשָׁה, דְּכַתִּיב, (שמות טז) הַנְּגִי מִמְּטִיר לְכָם לְחָם (דף ק"ג ע"א) מִן הַשָּׁמִים מִן הַשָּׁמִים (דיוקן), דָא מָשָׁה.

עֲנָגִי כְּבָוד בְּזָכוֹת אַהֲרֹן, דְּכַתִּיב, (במדבר יד) אֲשֶׁר עַזְנִין בְּעַזְנִין
(אהרן) נְרָא אַתָּה יְיָ וְגֹו, וְכַתִּיב (ויקרא טז) וְכַסָּה עַבְנָה

הקטרת. מה להלן, שבעה. אף כאן במאי שבעה. דהא בקטרת שבעה עבנין מתקשרו אחד. ואחרון רישא לכל שבעה עבנין הוא והוא קשר לשית אחרים גון בית בכל יומא.

באאר בזכות מרין, דהא היא ודאי באאר אתקר. ובספר אגדתא, (שמות ב) ותתצב אחוטו מרחוק לדעה וגוי. דא היא באאר מים חיים, וכלא קשרורא חד. מטה מרין, אסתלק באאר. דכתיב, (במדבר כ) ולא היה מים לעדה. ובהיה שעתה בעאת באאר אחרא לאסתלקא, דהוה שכיח עמהון דישראל. פד חמאת שיתה עבנין דהוו קשרירין עליה, אתקשרת היא בהו.

מית אהרן, אסתלקו איפון עבנין, ואסתלק עננא דבירא עמהון. אתה משה, אהדר להו. הדא הוא דכתיב, (תהילים סח) עליית לмерום שבית שני לקחת מתנות באדם. לקחת מתנות ודאי, איפון מתנות דהוו בקדמיה באאר ועבנין.

באאר, דא באאר ד יצחק. עבנין, אלין עבנין דאהרן. אמר רבי יצחק, מפני מה זכה אהרן לדא, בגין דאיו קשריר בעבנין (נ"א רישא לעבנין). והוא קשריר כל יומא ויומא לכלהו אחד, דמתברכאנ בלהו על ידי. תא חזי, על כל חסך שעבד קידשא בריך הוא בישראל.

קְשִׁיר עַמְהוֹן ז' עֲנֵגִי יַקְרֵז, וְקְשִׁיר לְהוּ בְּכֶנֶסֶת יִשְׂרָאֵל,
דְּהָא עֲנֵגָא דִילָה אַתְקִשָּׁר בְשִׁיתָא אַחֲרֵבִין. וּבְכָלְהוּ
שְׁבֻעָה, אַזְלוּ יִשְׂרָאֵל בְמִדְבָּרָא. מַאי טָעֵמָא, בְגִין דְכָלְהוּ
קְשִׁיר אֶדְמָה יִמְנוֹתָא נִינָהוּ וְעַל דָא בְּפֶסֶבֶת תִּשְׁבוּ שְׁבֻעָת
יָמִים. מַאי קָא מִיְירִי. בְגִין דְכַתִּיב, (שיר השירים ב) בְצָלוּ
חַמְדָתִי וַיִּשְׁבַּתִּי וַיְפִרְיוּ מַתּוֹק לְחַבִּי. וּבָעֵי בָר נְשׁ לְאַחֲזָה
גְּרָמִיה, דִילִיבָתָה תְחֹות צָלָא אֶדְמָה יִמְנוֹתָא.

תָא חָזֵי, כָל אַיִבּוֹן שְׁבִין דְקָאִים אַהֲרֹן, הוּא יִשְׂרָאֵל בְצָלָא
אֶדְמָה יִמְנוֹתָא, תְחֹות אַלְיִין עֲנֵגִין. בַתֵּר אֶדְמִית אַהֲרֹן,
אַסְתָּלָק עֲנֵנָא חד, דְהָוָא יִמְינָא דְכָלָא. וּכְדָהָי אַסְתָּלָק,
אַסְתָּלָקְיוּ כָל שָׁאֵר עַמִּיה (נ"א עֲנֵנִיא) וַאֲתַחֲזִיאוּ בְּלָהּוּ
בְגָרִיעִיתָא. וְהָא אַוְקָמוֹה, דְכַתִּיב, (במדבר ב) וַיַּרְאָו כָל
הַעֲדָה כִּי גָוע אַהֲרֹן. אֶל תִּקְרֵי וַיַּרְאָו, אַלְא וַיַּרְאָו. מִיד
וַיִּשְׁמַע הַפְּנַעַנִי מֶלֶךְ עֶרֶד יוֹשֵׁב הַפְּגַב כִּי בָא יִשְׂרָאֵל דֶרֶךְ
הַאֲתָרִים. שָׁמַע דְאַסְתָּלָקְיוּ אַיִבּוֹן עֲנֵגִים, וַמִּת תִּירְאָ
רְבָרְבָא דְכָל אַיִבּוֹן עֲנֵגִים אַתְקִשָּׁרוּ בְּיַה.

אמֶר רַבִּי יִצְחָק, הַפְּנַעַנִי מֶלֶךְ עֶרֶד יוֹשֵׁב הַפְּגַב וְדָא.
וּכְדָהָי אַיִבּוֹן מַאֲלָלִין דְשָׁדָר מֹשֶׁה, אָמְרוּ (במדבר
יא) עַמְלָק יוֹשֵׁב בָּאָרֶץ הַפְּגַב, בְגִין לְתִבְרָא לְבַיִתָּהוּ. דְהָא
בְעַמְלָק אַתְבָר חִילְיָהוּ בְקָדְמִיתָא.

אמֶר רַבִּי אָבָא, וַיִּשְׁמַע הַפְּנַעַנִי, מַאי קָא מִיְירִי הַכָּא.

בתר דאסטלכו איבון עננים. אלא כגען כתיב ביה,
(בראשית ט) ויאמר אֲרוֹר כְּגֻעַן עָבֵד עֲבָדִים יִהְיֶה לְאַחֲיוֹ. הֲכָא
אוליפנא, מאן דאפיק גְּרָמִיה מֵצָלָא דְמִתְּמִינּוֹתָא,
אתחוּי לְמִתְּהֻוִּי עָבֵד לְעַבְדִּין, הֲדָא הוּא דכתיב,
(במדבר בא) וילחם בישראל וישב ממנה שבי. הוּא נטל
עבדין בישראל לגרמיה.

ועל דא כתיב, כל האורה בישראל ישבו בסופות. כל
מאן דאייה משרה וגוזא קדיישא דישראל, ישבו
בסופות, תהות צלא דמיהימנותא. ומaan דליתיה מגוזא
ושורשא קדיישא דישראל, לא יתיב בהו, ויפוק גְּרָמִיה
מתהות צלא דמיהימנותא.

כתיב (חוושע יב) כגען בידו מאוני מרמה, דא אליעזר עבד
אברהם. ותא חזי, כתיב אֲרוֹר כְּגֻעַן וּבְגִין דְזֹכה
כגען דא, לשמש לאברהם, כיון דشمיש לאברהם,
יתיב תהות צלא דמיהימנותא, זכה למיפק מההוא לטהייא
דאטלטיא, ולא עוד אלא דכתיב ביה ברכה. דכתיב,
(בראשית כד) ויאמר בא ברוך יי'. מי קא מייר. הכל מאן
דיתיב תהות צלא דמיהימנותא, אחסין חירוי ליה ולבני
לעלמיין, ואתברך ברכתא עלאה, ומaan דאפיק גְּרָמִיה
מצלא דמיהימנותא, אחסין גלויתא ליה ולבני, דכתיב
וילחם בישראל וישב ממנה שבי. (דף ק"ג ע"ב)

רְעֵיָה מִהִימָנָה
 (ויקרא כ"ג) בְּסֶפֶת תְּשֻׁבוֹ
שְׁבָעַת יְמִים וּנוּ, פְקוּדָא
 (מ"ה) דָא, לִישָׁב בְּסֶפֶת. וְהָא
אָקִיםָנָה, בְּנִין לְאַתְחֹזָה
דִּישָׂרָאֵל יְתַבֵּי בְּרוֹא
דְּמַהִימָנָה, בְּלֹא דְּחִילּוֹ
בְּלֹל, דָהָא מְקַטְּרָגָא
אֲתִפְרֵשׂ מְגִיהָה. וְכֹל מִאֵן
הָאִיחָה בְּרוֹא דְּמַהִימָנָה,
יְתַבֵּי בְּסֶפֶת. בְּמַה
דָאָקִיםָנָה, דְכַתִּיב, בְּלֹ
הָאוֹרָח בִּישָׂרָאֵל יְשֻׁבוֹ
בְּסֶפֶת. מִאֵן **הָאִיחָה בְּרוֹא**
דְּמַהִימָנָה, וּמְזֻרָעָא
וּשְׁרָשָׂא **דִּישָׂרָאֵל,** יְשֻׁבוֹ
בְּסֶפֶת. וּרוֹא דָא אֲתִמָר
בְּכֶפֶת הַוְבָתִי.

פְקוּדָא (מ"ז) בְּתֵר דָא, לְקָרְבָא קָרְבָנָא בְּכָל יוֹמָא, וּקָרְבָנָא דָא,
לְמַהְיוֹי חֹלְקָא בְּכָלָא, בְּחִדּוֹתָא דְבָנוֹי. בְּנִין דְכָלְדוֹ
אֲחִידָן בְּאַיְלָנָה. עֲנֵפִין דְלַתְתָא דְלַגְבִּי שְׁרָשָׂא דְאַיְלָנָה, בְּלֹ
אֲרַבְרָכוֹן בְּנִין אַיְלָנָה. אֲפָעָל גַב דְלִית בְהוּ תְוֹעֲלָתָא, בְּלֹ
אֲתִבְרָכָאן. וְחִדּוֹתָא דִישָׂרָאֵל בְאַבְוָהוּן דְלַעַילָא, יְהָבִי חֹלְקָא
דְבָרָפָאן, לְכָל אַיְנוֹן שָׁאָר עַמִּין, דְאַית לְזָן אֲחִידָנוּ, וְאֲתִאָחָדוּ בְהוּ
בִּישָׂרָאֵל.

(ויקרא כ"ג) **בְּסֶפֶת תִּשְׁבֹו חָסָר,**
וְדָא עֲנָנָה חָד, דְכָלְלוֹ
קְשִׁירִין בִּיה. דְכַתִּיב, כִּי עֲנָנָ
יְיָ עַלְיָהָם יוֹמָם. וּכַתִּיב,
 (במדבר יד) **וּבְעַמּוֹד עֲנָנָ אַתָּה**
הַולֵךְ לְפָנֵיכֶם יוֹמָם. דָא הוֹא
עֲנָנָ דָאָהָרָן, דָאָקָרִי יוֹמָם,
דְכַתִּיב, (טהילים מב) יוֹמָם יְצֹוָה
יְיָ חָסָדוֹ. **עֲנָנָ חָד,** נְטִיל
עַמִּיהָ חִמְשׁ אַחֲרָבִין, וְאַיְנוֹ
שִׁית. **וּעֲנָנָ אַחֲרָא,** דְכַתִּיב
וּבְעַמּוֹד אַשׁ לִילָה, דָא
בְּהָרָא לְהוּ לִישָׂרָאֵל, מְגַהֵירוּ
דְאַיְנוֹן שִׁית.

ובכל אלין קרבניין, למשיח מזונא, לאיננו ממן דשאר עמיין, דהא מגנו רחימיו דקא רחימ קידשא בריך הוא לבני, בעי דבלא יהוזן רחימין דלהוזן. ורוא דא, (משל ט) ברכות יי' ברבי איש גם אויביו ישלים אותו. אבילו כל אינון מקטרני עלייא בלהו אהדרן רחימין ליישראל וכבר חילין דלעילא אהדרו רחימין ליישראל, בֶּל אינון דלחתא, על אחת במא ובמה.

ואי תימא להוזן הו מקרבי קרבנא, לאו הבי, אלא בלא לקידשא בריך הוא סליק ומתקרב. ואיהו פריש מזונא לבלו, אוכלאסין דספריין אחרניין, דיתהנו ביהוא דורונא דבנוי, ויתהדרון רחימין דלהוזן, דינדען עילא ותטא, דהא לית עמא בעמא דישראל, לאינון חולקיה ועדביה דקודשא בריך הוא, ואסתלק יקרה דקודשא בריך הוא עילא ותטא ברקאי יאות. ובכל אוכלאסין עליין פתחי ואמרי, (שמואל ב ז) וכי בעטך בישראל גוי אחד באירז. (תיקוניין דף קנ"ב) (ע"כ רעה מהימנה)

רבי אלעזר פתח (ואמր), (ירמיה ב) כה אמר יי' זכרתי לך חסד בעוריך וגוו. האי קרא על בנטה ישראל אתמר, בשעתא דתוות אולא במדברא עמהוזן דישראל. זכרתי לך חסד: דא עננא דאהרן, דנטלא בחמש אחראניין, דאתקשרו עלה, ונהיירו עלה. אהבת בלולותיך, דאשתכלו לך, (ס"א וכלהו אשתחכלו בך) ואעטרו לך, ואותקינו לך בכלה דתעדי תשיטהא. וכל בך למא. בגין לך אמר אחורי במדבר הארץ לא זרועה.

תא חזי, בשעתא דבר נשיתיב במדורא דא, צלא דמיהימנותא, שכינתא פרסא גדרהא עלייה מלעילא,

וְאֶבְרָהָם וְחִמְשָׁה צְדִיקִיִּא אַחֲרֵנִין שֹׁוֹיִן מַדּוֹרִיהוֹן עַמִּיהִי.
אמֵר רַבִּי אָבָא, אֶבְרָהָם וְחִמְשָׁה צְדִיקִיִּא, וְדָוד מַלְכָא,
שֹׁוֹיִן מַדּוֹרִיהוֹן עַמִּיהִי. הַדָּא הוּא דְכִתְיבָ, בְּסֻכּוֹת תִּשְׁבוּ
שְׁבָעַת יָמִים. שְׁבָעַת יָמִים פְתִיבָ, וְלֹא בְשְׁבָעַת יָמִים.
בְגּוֹנוֹן אָדָא בְתִיבָ, (שְׁמוֹת ל"א) כִּי שְׁשַׁת יָמִים עֲשָׂה יְיָ אֶת
הַשְׁמִים וְגוֹ. וּבְעֵינִי בָר נְשָׁלָמָה לְמַחְדִי בְכָל יוֹמָא וַיּוֹמָא,
בְאֶגְפֵין נְהִירֵין, בְאוֹשְׁפֵיִזֵין אַלְיִן דְשָׁרֵין עַמִּיהִי.

וְאֶמְרָר רַבִּי אָבָא, כְתִיב בְּסֻכּוֹת תִּשְׁבוּ שְׁבָעַת יָמִים,
וְלֹבֶתֶר יִשְׁבוּ בְּסֻכּוֹת. בְקָדְמִיתָא תִּשְׁבוּ, וְלֹבֶתֶר
יִשְׁבוּ. אַלְא, קָדְמָה לְאוֹשְׁפֵיִזִי. תְבִינָה, לְבָנִי עַלְמָא.
קָדְמָה לְאוֹשְׁפֵיִזִי, כִּי הָא דָרְבָ הַמְנוֹנָא סְבָא, כִּד הוּה
עִיל לְסֻפָּה הוּה חָדִי, וְקָאִים עַל פְתַחָא לְסֻפָּה מַלְגָאָו,
וְאֶמְרָנָן לְאוֹשְׁפֵיִזִן. מְסִדָּר (נ"א גָסְדָר) פְתֹרָא, וְקָאִים עַל
רְגָלוּהִ, וְמַבְרָה, וְאֶמְרָר בְּסֻכּוֹת תִּשְׁבוּ שְׁבָעַת יָמִים. תִּיבּוּ
אוֹשְׁפֵיִזִין עַלְיִין, תִּיבּוּ. תִּיבּוּ אוֹשְׁפֵיִזִי מִהְיָמָנוֹתָא, תִּיבּוּ.
אֲרִים (ס"א אָסְחָי) יְדוּי, וְחָדִי, וְאֶמְרָר זְפָאָה חַוְלָקָנָא, זְפָאָה
חַוְלָקִיהוֹן דִי שְׁرָאָל, דְכִתְיבָ, (דְבָרִים ל"ב) כִּי חַלְקָקִי עַמּוּ וְגוֹ,
וְהָוָה יִתְבּוּ.

תְבִינָה, לְבָנִי עַלְמָא, דְמָאָן (דף ק"ד ע"א) דָאִית לֵיה חַוְלָקָא
בְעַמָּא וּבְאָרָעָא קָדִישָׁא, יִתְבּוּ בְצָלָא
דִמְהִימָנוֹתָא, לְקַבְלָא אוֹשְׁפֵיִזִן, לְמַחְדִי בְהָאִי עַלְמָא

ובעל מָא דָאַתִּי וְבָעֵי לְמַחְדִּי לְמַסְכָּנִי. מַאי טֻמָּא. בְּגַין
דְּחוֹלְקָא דְּאַיְנוֹן אֲוֹשֶׁפְיִזְיִין דְּזָמִין דְּמַסְכָּנִי הַוָּא. וְהַוָּא
דִּתְיִבּ בְּצַלָּא דָא דְּמַהְיִמְנוֹתָא, וְזָמִין אֲוֹשֶׁפְיִזְיִין אַלְיִין
עַלְאַיְן, אֲוֹשֶׁפְיִזְיִין מַהְיִמְנוֹתָא, וְלֹא יְהִיבּ לוֹן חַוְלְקִיהּוֹן,
בְּלֹהוּ קִיְימִי מַגִּיהָ, וְאָמְרִי (משלי בג) אֶל תַּלְחַם אֶת לְחַם רַע
עַיִן וְגֹוּ, אֲשֶׁתְכָחּ דְּהַהְוָא פַּתּוֹרָא דְּתָקִין, דִּילִיהָ הַוָּא,
וְלֹא דְּקוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא, עַלְיָהּ בְּתִיבּ (מלאכיב ב) וַזְרִיתִי
פְּרַשׁ עַל פְּנִיכֶם וְגֹוּ, פְּרַשׁ חֲגִיכֶם, וְלֹא חָגִי. וּוֹי לִיהָ
לְהַהְוָא בָּר נְשָׁה, בְּשַׁעַתָּא דְּאַלְיִין אֲוֹשֶׁפְיִזְיִין מַהְיִמְנוֹתָא
קִיְימִי מִפְתּוֹרִיהָ.

וְאָמַר רַבִּי אָבָא, אַבְרָהָם, כָּל יוֹמָיו הוּא קָאִים בְּפְרַשְׁת
אוֹרְחִין, לְזֹמְנָא אֲוֹשֶׁפְיִזְיִין, וְלַתְקָנָא לוֹן פְּתָוָרִי,
הַשְׂתָּא, דְּמַזְמַנִּין לִיהָ, וְלִכְלָהוּ צְדִיקִיָּא, וְלִדּוֹד מַלְכָא,
וְלֹא יְהִבּין לוֹן חַוְלְקִיהּוֹן, אַבְרָהָם קָאִים מִפְתּוֹרָא, וְקָרְרִי,
(במדבר טז) סָוֶרֶו בָּא מַעַל אֲהַלִּי הָאָנָשִׁים הַרְשָׁעִים הַאֲלָהָה.
וְכָלָהוּ סָלְקִין אֲבַתְּרִיהָ. יְצָחָק אָמַר, (משלי יג) וַבְּטַן רְשָׁעִים
תַּחַסֵּר. יְעַקּוֹב אָמַר, (משלי בג) פְּתַח אֲכַלֵּת תְּקִיאָנָה. וְשָׁאָר
כָּל צְדִיקִיָּא אָמְרִי, (ישעה כח) בַּי כָּל שְׁלַחְנוֹת מַלְאָוֹ קִיא
צֹואָה בְּלִי מִקּוֹם.

דָּוֹד מַלְכָא אָמַר, (חסר באן) וְאֲשָׁלִים דִּינּוּי, דְּבַתִּיבּ, (שמואל
א כח) וַיְהִי בְּעֶשֶׂרֶת הַיּוֹם וַיְגַוֵּף יְיָ אֶת גַּבְלָן וַיִּמְתַת.

מַאי קָא מֵיְרִי. בְּגַין דָּדוֹד שָׁאל לְגַבֵּל, וְאַתְּ עֲבֵיד לִיה
אוֹשְׁפֵּץָא, וְלֹא בַּעַא. וְדָא זָמֵן לִיה, וְלֹא יִהְבֶּן לִיה
חִוְּלָקָא, וּבְאִיפּוֹן עַשְׂרָה יוֹמִין דָּדוֹד מַלְכָא דָאַיְן עַלְמָא,
אַתְּהָן עַלְיָה הַהְוָא בֵּר נְשָׁה דָאַשְׁלִים לִיה בִּישׁ יִתְּיַר מְגַבֵּל.
אָמַר רַבִּי אַלְעָזָר (בְּגַין בְּרוּ) אָוּרִיְתָא לֹא אָטְרָח עַלְיָה דָבָר
נְשָׁה יִתְּיַר, אַלְאָ בְּמַה דִּיכְיָיל, דְּכַתְּיב, (דְּבָרִים טו) אִישׁ
בְּמַתְּגָת יְדוֹ וְגַוּ. וְלֹא לִימָא אִינְיִשׁ אֲכּוֹל וְאֲשַׁבָּע וְאֲרוּוי
בְּקָדְמִיתָא, וּמָה דִּישְׁתָּאָר אַתְּן לְמִסְכְּנִי, אַלְאָ רִישָׁא
דְּכָלָא דְּאוֹשְׁפֵּיזָן הוּא, וְאֵי חַדִּי לְאוֹשְׁפֵּיזָן וְרוּוי לְזָן,
קוּידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא חַדִּי עַמִּיה, וְאַבְרָהָם קָרְבִּי עַלְיָה, (ישעיה
נח) אֹז תַּתְעַנֵּג עַל יְיָ וְגַוּ. וַיַּצְחַק קָאָרִי עַלְיָה, (ישעיה נד) כָּל
כָּלִי יַזְרֵר עַלְיָה לֹא יַצְלָחָה. אָמַר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, הָאִי, דָוֹד
מַלְכָא אָמַר לִיה, בְּגַין דָכָל זִיְגִּין דְמַלְכָא, וְקָרְבִּין
דְמַלְכָא, בִּידּוֹי דָוֹד אַתְּפָקְדוּ, אַבְלָל יַצְחַק קָאָמָר, (תהילים
ק"ב) גָּבוֹר בָּאָרֶץ יְהִי זָרָעָו וְגַוּ, הַזָּן וְעוֹשָׂר וְגַוּ.

יעקב אָמַר, (ישעיה נח) אֹז יַבְקַע כְּשַׁחַר אָוָרָךְ וְגַוּ, שָׁאָר
צְדִיקִיָּא אָמָרִי, (ישעיה נח) וְנַחַד יְיָ תִּמְדִיד וְהַשְׁבִּיעָ
וְגַוּ, דָוֹד מַלְכָא אָמַר, (ישעיה נד) כָּל כָּלִי יַזְרֵר עַלְיָה לֹא
יַצְלָחָה, דָהָא הוּא עַל כָּל זִיְגִּין עַלְמָא אַתְּפָקָד. זַפָּא
חוֹלְקִיהָ דִּבְרָה נְשָׁה, דַזְכִּי לְכָל הָאִי. זַפָּא חַוְּלְקִיהָן
דְּצִדְיקִיָּא, בְּעַלְמָא דִּין, וּבְעַלְמָא דָאַתִּי, עַלְיָהוּ בְּתִיב
(ישעיה ס) וְעַמְךָ כָּלִם צְדִיקִים וְגַוּ.